

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **B. R. O. O.**, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 3. 2020, čj. CPR-47178-11/ČJ-2019-930310-V240, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 4. 2020, čj. 17 A 35/2020-27, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, uložila žalobci rozhodnutím ze dne 22. 11. 2019 správní vyhoštění pro porušení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Současně stanovila žalobci dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce dvou let. Zjistila totiž, že žalobce minimálně dne 15. 11. 2019 pobýval na území ČR bez cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Žalovaná nahradila část výroku krajského ředitelství policie tak, že nově stanovila dobu k vycestování žalobce ze země a rovněž určila okamžik, od kterého začne plynout doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států EU. Ve zbytku však rozhodnutí krajského ředitelství policie potvrdila. Žalobce se proti rozhodnutí žalované bránil žalobou, kterou Krajský soud v Plzni zamítl rozsudkem ze dne 21. 4. 2020. Krajský soud nepřisvědčil žalobním námitkám zaměřeným zejména na tvrzené překážky žalobcova vycestování.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Současně s podáním kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku.

[3] Stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku tím, že pokud by bylo správní vyhoštění uskutečněno, neměl by již přístup ke spravedlivému soudnímu procesu a

k soudní ochraně. Pokud bude muset stěžovatel nuceně opustit území, nebude pro něj mít pozitivní rozhodnutí soudu již žádný význam. Zároveň se podle stěžovatele přiznání odkladného účinku nedotkne žádných práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatel poukazuje na rozhodovací praxi NSS a také na skutečnost, že zákon o pobytu cizinců přiznává žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona. Podle stěžovatele není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území ČR neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[5] Po zhodnocení důvodů, které stěžovatel předložil, dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[6] NSS v usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, konstatoval, že *„je-li přezkoumáváno rozhodnutí o správním vyhoštění, je újma brozící stěžovateli z jeho výkonu zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života. K tomu musí soud přihlídnout i tehdy, jestliže stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.) netvrdí konkrétní skutkové okolnosti svého případu ani nenavrhuje důkazy k jejich prokázání“* (srov. též usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, čj. 10 Azs 186/2015-29).

[7] Stěžovatel tvrdí hrozící porušení svého práva na spravedlivý proces, které by pro něj představovalo značnou újmu. NSS stěžovateli přisvědčil. Pokud by účinky rozhodnutí o správním vyhoštění nebyly pozastaveny, musel by stěžovatel okamžitě vycestovat ze země a vrátit se do Iráku, kde se ale obává potíží. To by mělo za následek mimo jiné to, že ani případný úspěch v soudním řízení by jej před návratem do Iráku neochránil. Zároveň v této věci z ničeho neplyne, že by přiznání odkladného účinku mohlo přivodit jakoukoli újmu třetím osobám.

[8] NSS považuje za splněný též druhý zákonný předpoklad přiznání odkladného účinku, tj. chybějící rozpor s důležitým veřejným zájmem. Důvody správního vyhoštění, tedy že stěžovatel pobýval na území ČR bez cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn, nepředstavují bezpečnostní či jiná rizika pro ČR. Setrvání stěžovatele na území České republiky do ukončení řízení o kasační stížnosti, která je navíc projednávána v přednostním režimu, nenarušuje žádný důležitý veřejný zájem.

pokračování

[9] NSS vyhodnotil, že újma hrozící stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku je podstatná, naproti tomu intenzita narušení veřejného zájmu je v daném případě nízká. Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, NSS stěžovateli vyhověl a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Vzhledem k tomu, že žaloba proti rozhodnutí žalované o správním vyhoštění má podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek ve vztahu k vykonatelnosti rozhodnutí žalované, kterým bylo stěžovateli pravomocně uloženo správní vyhoštění.

[10] NSS současně připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Dále upozorňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu